

[Justitsministeren.]

skøn og efter det, jeg allerede har udredet om reglerne for genoptagelse af efterforskning, er det, ved at sagen er sluttet, som det er sket, umuligt — det ville være ulovligt — at genoptage efterforskningen. Jeg opfatter den stillede dagsorden således, at den går ud på ved en beslutning af folketinget at pålægge mig en handling, som er ulovlig. Det må antagelig bero på en misforståelse. Jeg har gjort rede for, at det eneste, som kan ske, er at man søger tilvejebragt nye bevisligheder, som taler for, at man genoptager en undersøgelse; og jeg har sagt, at jeg er godt i gang med den side af sagen, men jeg kan ikke ved en beslutning af det høje ting lade mig pålægge at foretage noget, som er i strid med en lov, jeg skal overholde.

Ordføreren for forespørgerne (Aksel Larsen): Kun den korte bemærkning, at jeg anser den højtærede justitsministers påstand om, at det ville være ulovligt at genoptage efterforskningen, for urigtig. Det er *ikke* ulovligt at genoptage efterforskningen. Den omstændighed, at man har begået en grov fejl og standset en efterforskning, som burde have været fortsat, kan ikke være et argument for at lade være med at berigtige den fejltagelse, som blev begået dengang!

Justitsministeren (Busch-Jensen): Så vil jeg gerne oplyse en ting, der måske kan klare noget af misforståelsen. Den ærede ordfører for forespørgerne argumenterede gang på gang udfra den opfattelse, at ved den afslutning, som var sket i sin tid, var efterforskningen ved et indgreb ovenfra bragt til standsning på et tidspunkt, da den knap var begyndt. Opfattede jeg ikke det rigtigt? (*Ordføreren for forespørgerne [Aksel Larsen]:* Jo!). Må jeg have lov til at citere. Jeg har en skrivelse af 13. september 1946 fra daværende ekstraordinær statsadvokat for 2. afdeling, eller hvad det hedder — det var Carl Madsen, som havde med sagen at gøre; det var altså, før sagen, i november var det jo, blev sendt fra rigsadvokaten til justitsministeriet; skrivelsen er stilet til rigsadvokaten og lyder således:

„På given foranledning fremsender jeg et af overbetjent Knud Møller udfærdiget referat om, hvad der indtil dato er passeret i undersøgelsen mod firmaet Wright, Thomsen & Kier. Det bemærkes, at efterforskningen i sagen i det store og hele kan betragtes som afsluttet, men at der fremdeles rester et betydeligt revisionsmæssigt arbejde.“

Så går statsadvokaten nærmere ind på det og siger til slut:

„Jeg skal endelig bemærke, at der herfra gøres alt for at fremskynde sagen mest muligt, og at jeg så sent som den 9. ds. har anmodet revisor Bøytler om omgående at tilstille prisdirektoratet bilagene vedrørende materialeindkøb.“

Man bedes erindre, at jeg her taler om sager, hvis behandling jeg ikke personlig har haft med at gøre; jeg er nødt til at holde mig til de oplysninger, jeg har kunnet få eller selv kan se ud af dokumenterne, men jeg kan ikke se andet, end at det forholder sig rigtigt, således som det på denne måde er foredraget for mig: at undersøgelsen, efterforskningen i det væsentlige er sluttet. Det, der manglede, det, som ikke er sket, og det, jeg må give bestemt ordre til at sætte i gang, er at få en fuldstændig prøvelse af priserne; det er ikke nok med de stikprøver, som er lavet vedrørende tømmer og andre grupper af materialer, som spiller nogen rolle, samt vedrørende priserne for leje af materiel, og jeg tror, man vil være enig med mig i, at der findes ingen mere kompetent myndighed til at tage stilling til spørgsmålet om priser end netop prisdirektoratet. Det er givet, at således som sagen formelt ligger, efter at efterforskningen i det store og hele efter statsadvokatens opfattelse var sluttet, er det eneste, der kan foretages, at man fortsætter revisionen, prisrevisionen, og det er man begyndt på. Den ærede ordfører for forespørgerne citerede mig sådan, at jeg skulle havde sagt, at jeg *eventuelt* ville lade priserne prøve. Det sagde jeg ikke. Jeg konstaterede som et faktum, at jeg havde truffet bestemmelse om og givet besked om at sætte den side af sagen i gang. Der kan efter mit skøn intet andet foretages end det, som jeg har sat i gang, og om hvilket jeg har sagt, at det er min agt at foretage det hurtigst muligt. Jeg er ikke så dybtgående uenig med det ærede medlem om, at disse spørgsmål, der er rejst, bør undersøges og undersøges på den mest effektive måde. Det skal de også nok blive.

Ordføreren for forespørgerne (Aksel Larsen): Jeg er klar over, at denne diskussion vil blive ført som en diskussion mellem den højtærede justitsminister og mig, og at der foreligger en stiltiende og effektiv aftale mellem de øvrige partier om ikke at deltage i denne diskussion, ligesom der forelå en aftale indenfor den ikke-kommunistiske presse i Danmark om i videst muligt omfang at tie stille med de afsløringer vedrørende Wright, Thomsen & Kier-sagen, der frem-